8ste JAARGANG. CURACAO DEN 7n FEBRUARI 1891. N° 371

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD: PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA: P. JOLY & J. MARTIN, 66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

UIT DUITSCHLAND.

Een correspondent van den *Courrier de Bruxelles* geeft aan zijn blad een verslag van een groote vergadering van werklieden, waarmede het de moeite waard is kennis te maken.

"Ik kom zoo juist uit Dusseldorf, schrijft hij, waar ik het genoegen had een van die reusachtige vergaderingen van arbeiders bij te wonen, die door de katholieke geestelijk in haar kruistocht tegen de socialisten, worden georganiseerd. Dat is grootsch, dat is hoogst eenvoudig en zeer opwekkend.

Stel u een groote zaal voor, driemaal grooter dan die, waarin het Congres van Luik onlangs vergaderde, met twee groote galerijen boven en al die ruimte vol volk. Van het balkon af ziet men over een zee van hoofden. Daar zijn patroons, maar vooral zijn daar werklieden. Katholieken, protestanten, onverschilligen, tegenstanders van den godsdienst zitten zij aan zij: men schat hun getal op 5000. Nooit heeft, naar menschen heugenis, Dusseldorf zulk een vergadering aanschouwd. Dit komt omdat men een levensvraag behandelen gaat, die aller harten ontgloeien doet en ingrijpt in ieders verstand: Er zal gesproken worden over het program der sociaal-democraten.

Het bestuur, uit de voornaamste katholieken der streek samengesteld, neemt zijn plaats in op een ruime verhevenheid en wordt voorgezeten door den Eerw. Heer Neuman die het eerst het woord neemt. Zijn energieke trekken, zijn doordringende stem, zijn levendige blik trekken de menigte aanstonds aan. En wanneer hij, na de burgers van Dusseldorf bedankt te hebben, dat zij zoo tairijk ter vergadering zijn opgekomen, wanneer hij daarna de vergaderden uitnoodigt zich met hem te vereenigen om heil af te smeeken over hen, die de geschiedenis eerlang noemen zal: den Paus der arbeiders en den Keizer der werklieden — dan stijgt een driewerf *hoch* daverend naar boven uit 5000 luide kelen klinkt vol geestdrift kreet: leve Paus Leo XIII, leve Wilhelm II.

Dan neemt Dr. Oberdörffer het woord en gaat een onderzoek instellen omtrent het program en de beloften der socialisten.

"God zegen' den christen werkman! roept de redenaar uit; en de vergadering antwoordt: God zegene hem! Op dit oogenblik valt mijn oog op een groep van 2 à 300 sombere, zwijgende mannen midden in de zaal; men verzekert mij, dat dit de sociaal-democraten zijn en voegt er bij: het zal er aanstonds spannen. Het duurt ook niet lang, of dit woord wordt bewaarheid; want ternauwernood heeft spreker de zaak in het hart gegrepen, of in de sombere groep ontstaat beweging en levendige protesten klinken hem te gemoet. Toch blijft de redenaar ongelooflijk kalm en bezadigd. Hij begint te verklaren, dat, wanneer men de partij der socialisten aansprakelijk stelt voor woorden en geschriften hunner leiders, men geen ernstige, noch eerlijke polemiek voert. Noch Bebel, noch Liebknecht, noch Singer zijn pausen, die *ex-catedra* in naam der sociaal-democraten uitspraak doen. Hun woord bint de partij niet. Om U daarom een beter inzicht in idëen der sociael-democraten te geven, houd ik mij uitsluitend aan het program, dat door de geheele partij erkend en aangenomen is, het program, waarmede allen hebben ingestemd op het laatste Congres te Halle, het program namelijk van Gotha. Dit program kan in drieën geplitst worden:

1°. Het economisch gedeelte;
2°. Het politiek en godsdienstig gedeelte.
3°. Het gedeelte waarin gesproken wordt over de hervormingen in de hedendaagsche maatschappij.

Daarop begint de redenaar met onvergelijk talent en een ijzeren logica in vloeiende en toch scherpsnijdende taal de theoriën der socialisten te onderzoeken; hij ontleedt ze met ongeëvenaarde kunst; weerlegt ze met een bekoorlijke gemakkelijkheid volgens de laatste eischen der wetenschap. Bij het onderzoeken van deze thesis: *het voordeel wordt alleen uit het onbetaald werk getrokken*, onderbreekt de socialistische groep den spreker en roept met levendige gebaren: „dat is de waarheid!" En de groote meerderheid der vergadering antwoordt met den redenaar: „dat is niet waar!"

Op dat oogenblik ontstaat er een hevige beweging in de zaal. Daar wordt geschreeuwd, gegesticuleerd, ieder spreekt luide met zijn nevenbuur of redetwist met de naastbijzijnde groepen. De president roert plotseling de bel en roept op beslisten toon: „Dat niemand verder onderbreke. De tegenstanders der idëen door dezen redenaar verkondigd, zullen zoo aanstonds het woord hebben. Die zich aan dit voorschrift niet onderwerpt, wordt de deur gewezen!" En aanstonds heerscht er weer kalmte in de zaal.

Dr. Oberdörffer acht zich gelukkig onderbroken te zijn. Dat geeft hem gelegenheid om geheel zijn meening over de genoemde theoriën uit te spreken. En de kundige docter, den schijn aannemende als wilde hij hem sparen, stelt den armen Karl Marx— de uitvinder dezer theoriën — zoo naakt voor U ten toon, dat men geneigd is, om genade te smeeken, genade voor den schrijver van *Das Capital*. De argumenten vallen neer als de hagel in den herfst; zij volgen elkander zonder onderbreken op en dringen den tegenstander in de nauwste engte. Dat is meer dan een nederlaag; dat is een vernietiging!....

Daarna hadt ge de onverbiddelijke kritiek moeten hooren over het politiek en godsdienstig gedeelte van Gotha's program. En ook de ontleding van den onmogelijken eisch: *Algemeene en gelijke volksopvoeding door den Staat*. En eindelijk, als tegenstelling, de heldere uiteenzetting van het huishoudelijk en maatschappelijk program der duitsche katholieken: de regeling van den arbeid voor kinderen, vrouwen en volwassenen; den arbeid van acht uren in de mijnen en sommige takken van nijverheid; de zondagsrust; de inwendige regeling der partij, enz. Donderende toejuichingen dankten den redenaar voor zijn leerzaam woord. Daar heerschte een geestdrift onder de menigte, die ik den duitschers niet toegeschreven zou hebben.

Toen de stilte weer was teruggekeerd en de president het woord wilde geven aan den tweeden spreker, dr. Smith, vroegen de socialisten verlof, om dr. Oberdörffer van antwoord te mogen dienen. Met de meeste vriendelijkheid staat de Eerw. heer Neuman dit verzoek toe, maar laat toch niet na op te merken, dat de socialistische meetings voor de katholieken gesloten zijn. Hierop beklimmen de beide gezellen Weber en Mentzen achtereenvolgens de tribune en stellen zich te vrede met de sociaal-democraten te verdedigen tegen de beschuldigingen, zooeven tegen hen ingebracht, dat zij de *freie Liebe* voorstaan. Bebel heeft dit gezegd, maar hij drukte slechts zijn eigen meening uit, die de partij in niets raakte. Met een paar woorden werpt dr. Oberdörffer deze beschuldiging van zich af: "Ik constateer hier, roept hij onder de luide bravo's der vergadering uit, dat de socialisten ter kwader trouw zijn. Zij leggen mij woorden in den mond, die ik nooit geschreven heb; wrijven mij meeningen aan, waartegen ik reeds bij het begin van mijn rede geprotesteerd heb. In mijn kritiek heb ik mij slechts aan het program van Gotha gehouden. Dat men mij aantoone, dat ik een enkel punt verkeerd heb uitgelegd: Bebel predikt in zijn boek, dat "*Die Frau*" tot titel heeft, de vrije liefde. Dit is niet te ontkennen. Gij wilt Bebel loslaten: goed, dat is uwe zaak. Maar ik heb aangetoond, dat het program

---

FEUILLETON.

UN HUICIO DI DIOS

—o—

Continuación i Conclusión.

Jurgensen kier mira com e timonero i e dos matroosnan tabata bati porta di su cas, él a mira com Erika a parcé den balcón i bolbe desaparecé, ora él a weita e tres hombernan. Porta a habri i — toer su sanger a subi pa riba—Erika, koe na promer vista a reconocé e timonero, a cai den su braza. Jurgensen a coeminsa halá rema ainda mas duroe, scuma tabata boela, i e boto, favorecé pa corriente, a keda ta corta lamar.

E tres hombernan koe a baha na tera, no a perde tempoe. Raoul Duval, koe nos lezadó a reconocé indudablemente mas liger coe Jurgensen, a baha Erika coe toer prudencia fo dje baranca, koe dos anja pasá él a subi asina yen di inquietud. Awor Jurgensen a comprendé toer cos perfectamente. Erika kier a huí bai largéle después di a ganjéle te dia dj' awé. Esai tabata e hoben Duval, jioe di su bisinja na St. Malo, toeziende voogd dje senjorita. ¿Ma ta com biniéle aki? Erika mester tabatin correspondencia sin koe él tabata sabi, i sin ningun duda Gilbert tabatin manoe adén. Jurgensen a gritá e piscadonan di más acerca bin yudéle pa no larga e boto coe Erika aden pasa.

Mientras Jurgensen tabata grita nan, e boto a bira boca na dirección pa punta dje promontorio, di camina él a yegá di parcé. Entretanto e piscadonan no tabata sabi kiko nan tabatin di haci. Promer koe nan por a medio comprendé lo ke Jurgensen tabata kier propiamente, ya e boto a boela pasa es un di Jurgensen.

—"¡ Erika!" e tío a gritá furioso, "¡ mi ta manda boto di polis bo tras, si bo no bolbe unbé?"

—"Asesino di mi tata," Erika a contestéle coe un gesto di manoe amenazador; ¿ pakiko bo mester ta hustamente roeman homber di mi mama?"

Jurgensen a larga su remanan caí, i pálido manera morto él a keda ta mira Erika.

—"El tambe ta keré," él a murmura; "majan piedranan di caja lo conta.... no tin un trama asina bon prepará...."

Hustamente na e momento ayí e boto a desaparecé tras djé barancanan.

Jurgensen no tabatin animo más pa perseguí e fugitivonan. Su único cordamentoe tabata, ta com lo él salba su curpa i él a keda ta rema poco poco bai tracá na su lugar di costumbre.

P-aya banda dje promontorio tabatin un goelet camnadó, hancrá, ma listoe pa cai na vela. Tabata "Erika," e promer barcoe, koe Raoul Duval a barcá abordo, como segundo stuurman, bai sinja navegación prácticamente.

Na mes instante koe e fugitivonan a saltá abordo, máquina dje goelet a coeminsá trahá, i poco poco e embarcación a bira boca pa fó.

Den dj'esai Jurgensen a yega tera i tan liger manera él tabata por, él a subi riba e baranca. P' éle, él tabatin convicción koe Gilbert, den e entrevista coe Erika, mester a conta su sobrina hinteramente otro cos di lo ke e senjorita a biséle, E Gilbert ayí tabata e espiritu infernal koe a pegá su tras.

Pará riba e baranca, él kier mira Gilbert ta bini purá i exitá cerca dj' éle.

—"¡ Ha, Jurgensen!" Gilbert a gritéle dj' aleeuw fó di su rosea: "larga nos loebida toer nos desunión. ¿Bo sabi caba, koe Raoul Duval a yega ayera i koe él a bai na kantoor di policia bai informa pa bo? ¿Ta ki demonio por a biséle ta na oenda bo ta?"

—"¡ Tu miserable bandido!" Jurgensen a grita, cogiendo Gilbert na su strop; e demonio koe bo dici, atá mi mi tenéle tené awor i mi ta chocá bo matá, pasobra, na fin di cuenta, ta mes castigoe di horca mi ta recibi pa un como pa dos asesinato.

Ma Gilbert no tabata e homber pa larga nan chokéle mata sin defende su mes. Maske él no tabatin tantoe forza manera Jurgensen, ma sí, él tabatin agilidad di un Francés. Bien pronto nan dos a fahá otro i nan a keda ta lora bai bini na cantoe dje baranca; ainda unbê mas nan a larga otro los, ainda un ataque violento............Gilbert sö a keda, fo di rosea, pará riba e baranca,

Sustá e piscadonan a mira e bringamentoe dj' aleeuw. Nan a coeri yega cerca pa separá nan. Ma cos a bai asina liger, promer ningun hende por a drentá na meimei. Nan a haya Gilbert solamente koe, halandoe rosea cansá, a gritá nan bisa; "¡ T' éle a atacá mi! Mi a defende mi, manera mi tabata por."

E piscadónan no por a comprendéle, pa motiboe koe Gilbert tabata papia francés, ma sí nan a comprende sentido di su palabranan, pasobra nan mes a weita com toer cos a pasá. No a keda nan nada otro di haci, sino di bai mira si ta posible di yudá Jurgensen ainda. Algún di nan a baha abao i nan a haya Jurgensen den un estado deplorable, droemi ta kehá meimei di algún punta di baranca. Nan a gritá esnan dja

van Gotha, dat nu uw evangelie is, noodlottig tot die vrije liefde leidt. Toont gij nu aan voor deze Vergadering, dat ik ongelijk heb. Wij vragen hier geen woorden, geen eenvoudige ontkenningen, maar redeneeringen, bevestigingen, die gegrond zijn op zekere bewijzen. Dat is het ware punt der zaak."

De Socialisten konden niet antwoorden. En te midden van een eerbiedige stilte ving dr. Smith zijn redevoering aan over den bedorven geest, die onze maatschappij is binnengedrongen door de lessen van godsdienstlooze professoren, die vaders van het hedendaagsch socialisme.

Nadat nog meerdere katholieke redenaars uit Elberfeld en Düsseldorf onder luid gejuich de tribune hadden verlaten werd de meeting bekroond door een lid van den Rijksdag, afgevaardigde van het Centrum, die in vurige taal de revolutionaire strekkingen van het Socialisme aanwees. Op het slot van zijn rede richtte hij zich met drie vragen rechtstreeks tot de arbeiders, die tegenwoordig waren. „Werklieden van Düsseldorf, riep hij uit, wilt gij republikeinen zijn, zooals de socialisten dit verlangen ?" Een ontzettend *neen!* ging op uit de schare. „Werklieden van Düsseldorf wilt gij mannen zijn zonder godsdienst, die alleen aan aardsche goederen hechten ?" *Neen, neen!* klonk het nog luider. „Werklieden van Düsseldorf, gelooft gij aan de schoone beloften van gemeenschappelijk bezit van goederen, die de socialisten ons doen ?" *Neen!* dondert het voor de derde maal uit de groote meerderheid, die van haar plaats is opgestaan en ten toppunt van geestdrift is gestegen.

„Uw drievoudig neen, gaat de welsprekende afgevaardigde voort, zij den socialisten een bewijs, wat zij van de werklieden dezer stad mogen hopen. Eer aan U allen, aan uw overtuiging, aan uw gevoelens. Leve de werklieden van den Rijn ! Verdwijne het socialisme !"

Aan de toejuichingen, waarmede men den spreker dankte, scheen geen einde te zullen komen. Na, op voorstel van den president, nogmaals een driewerf heil ! voor den Paus en den Keizer uitgeroepen te hebben, ging deze Vergadering, die ik nimmer vergeten zal, in de beste orde uiteen, terwijl ieder van deze gedachte doordrongen was: de vergadering van heden is een nieuwe triomf voor de duitsche katholieken ; een nieuwe nederlaag voor de sociaal-democraten.

Wilhelm II en het onderwijs.

Keizer Wilhelms jongste redevoering, zooals hij die in de sluitingszitting der Conferentie voor Hooger Onderwijs gehouden heeft — of althans geacht wil worden gehouden te hebben, want hij heeft haar zorgvuldig gecorrigeerd — is *in extenso* in den *Reichs-Anzeiger* verschenen. Z. M. begint met te danken voor het volgen van den weg, door hem bij de opening der Conferentie aangewezen. In die openingsrede had hij niet over den godsdienst gesproken, omdat hij meende dat in dit opzicht zijn gevoelens overbekend waren. Nu men zich echter aan dat zwijgen gestooten heeft, verklaart hij volgaarne dat de verhoudiug tusschen iederen mensch en God hem hoogst heilig is. „Ik zal", zoo ging de Keizer voort, „natuurlijk als koning van Pruisen en evenzeer als *summus episcopus* mijner kerk het mijnen heiligsten plicht blijven achten, er voor te zorgen dat het godsdienstig gevoel en de vonk van den christelijken geest in de School onderhouden en ontwikkeld wordt. Moge de School de Kerk achten en eeren, en de Kerk harerzijds de School bijstaan en medewerken tot vervulling harer taak, dan zullen wij te zamen in staat zijn de jeugd op te leiden overeenkomstig de eischen van ons modern staatsleven.

„Wij leven in een tijd van overgang en van voorwaarts treden in een nieuwe eeuw, en van oudsher is het een voorrecht van mijn stamhuis geweest, van oudsher, meen ik, hebben mijn voorouders bewezen, dat zij, den polsslag des tijds gevoelend, wisten uit te zien naar hetgeen komen zou: zoo zijn zij aan de spits der beweging gebleven, welke zij besloten waren te leiden en op nieuwe wegen te brengen. Ook ik geloof te hebben waargenomen, waarheen de nieuwe geest en waarheen de ten einde neigende eeuw streeft, en ik ben vast besloten, gelijk ik het was bij het aanvatten der sociale hervormingen, zoo ook hier ten aanzien van de opleiding van ons jonge geslacht nieuwe wegen te bewandelen, welke wij ongetwijfeld bewandelen moeten: want deden wij het niet, dan zouden wij binnen twintig jaren daartoe gedwongen worden. Daarom zal het u allen een gevoel van bijzondere voldoening en vreugde zijn, dat gij het geweest zijt, die uitverkoren waart om de eerste principieele grondslagen voor onze nieuwe richting vast te stellen, om met mij samen te werken en met mij de nieuwe wegen te ontsluiten, waarlangs wij onze jeugd willen leiden, en ik ben stellig overtuigd dat de zegen en de wenschen van duizenden moeders zullen neerdalen op het hoofd van ieder uwer, die hier gezeten hebt. Ik zonder daarvan niemand uit; noch hen die voor mijn denkbeelden gewerkt hebben, noch ook hen, die onder het vaarwel zeggen van veel waarnaar zij tot dusver meenden met recht te mogen streven, ernstige offers hebben gebracht. Hun allen dank ik ; mogen de offers, welke zij gebracht hebben, hun later de voldoening geven, dat ook zij tot dezen arbeid belangrijk hebben medegewerkt."

Ofschoon geen vriend van voorlezen, wilde Z. M. toch ditmaal den voornaamsten inhoud weergeven van een artikel, *Missverständnisse* getiteld, in den *Hannöverischen Courier* van 14 dezer, wijl dit volkomen juist 's Keizers gedachten uitdrukt.— Dit artikel nu (in het orgaan van den vroegeren nationaal-liberalen leider en thans provinciale opperpresident Bennigsen) luidt aldus :

Wie zich de ontzettende tegenstelling tusschen *voorheen* en *thans* ten volle bewust is, zal tevens van de overtuiging doordrongen zijn, dat het nieuwe staatswezen waard is behouden te blijven, en dat het een taak is, de gansche kracht eens mans waardig, aan het behoud en de rustige ontwikkeling van het staatswezen mede te werken. Dat een leeraar in de uiteenzetting der toestanden van een weinig verblijdend verleden de grootste vrijheid gegund moet worden, ligt voor de hand ; maar evenzeer is het onbetwistbaar waar, dat slechts hij leeraar onzer jeugd kan zijn, die trouw en uit volle overtuiging staat op den bodem der Monarchie en der Constitutie. Een aanhanger van radicale utopieën is als leeraar der jeugd even onbruikbaar als in de bureaux van het staatsbestuur. De leeraar is, overeenkomstig zijn rechten en zijn plichten, in de eerste plaats dienaar des Staats, en wel van den bestaanden Staat. Handelende overeenkomstig deze positie en zijn daaruit voortspruitende taak, zou de leeraar, voor het grootste deel althans, ook reeds dat gewrocht hebben wat van hem verlangd wordt om de jeugd sterk te maken in den weerstand tegen alle revolutionnaire ideeën. Wat verder tot zijn taak behoort, de ernstige zorg namelijk voor de karaktervorming, voor het zelfstandig denken en oordeelen blijve heden buiten behandeling ; evenzoo in hoever onze leeraars de hier geschetste taak reeds nu volbrengen ; daarover een anderen keer. Maar zeker kan toch wel niemand in ernst denken, dat de leeringen der sociaal-democratie in de school in bijzonderheden behandeld en misschien door autoritaire verklaringen of in vrij debat bestreden zullen worden. Wie een heldere voorstelling heeft van het wezen des Staats, van het ontstaan en de ontwikkeling van ons staatswezen, zal volkomen bij machte zijn het ongerijmde, het verwerpelijke en gevaarlijke der sociaal-democratische theorie en practijk te doorzien ; hij zal het als zijn plicht beschouwen, manmoedig zijn plaats te handhaven in de rijen van hen, die onzen Staat tegen de vijandelijke aanvallen, van buiten en van binnen, verdedigen. De hoogste plicht van het staatsbestuur blijft het, door verstandig tegemoetkomen op het gebied der openbare welvaart en vrijheid zich de sympathieën duurzaam te verzekeren van alle gematigde en helderziende elementen.

En andere klacht, waaraan ook op misverstand berustende opvattingen ten grondslag liggen, is dat onze geheele klassieke vorming met vernietiging bedreigd wordt. Wij gelooven dat het niet de ware vrienden dezer vorming zijn, die aan deze vrees lucht geven; hun kan ten minste het verwijt niet bespaard worden, dat zij van hetgeen onder klassieke vorming verstaan moet worden, al een zeer oppervlakkig begrip hebben.

„Mijne Heeren", dus ging de Keizer na lezing van dit artikeltje voort, „de man, die dit geschreven heeft, heeft mij begrepen en ik ben er hem dankbaar voor dat hij deze denkbeelden in breeder kring onder het volk verspreid heeft".— Na nog even gezegd te hebben dat het onderwijs aan de kadettenschool direct onder hem, den Keizer zelven ressorteert en mitsdien geheel buiten de besluiten dezer Conferentie staat, sloot Wilhelm zijn rede aldus :

„Als ik nu kort resumeer, zou ik, alvorens te sluiten, nog van een andere leus van mijn stamhuis willen spreken, waaraan heden door een uitstekend lid der Conferentie herinnerd is : *Suum cuique*, d. w. z. „ieder het zijne" en niet „allen hetzelfde." Daarnaar nu streven wij juist hier in deze vergadering, ook door hetgeen gij heden besloten hebt. Tot dusver heeft als ik het zoo zeggen mag, de weg geloopen van Thermopylae over Cannae naar Rossbach en Vionville; *ik* leid de jeugd van Sedan en Gravelotte over Leuthen en Rossbach terug naar Mantinae en Thermopylae. Ik geloof dat *dit* een juister weg is, en *dien* moeten wij met onze jeugd bewandelen."

Volgens de *Vossische Ztg* schonk de Keizer na afloop der Conferentie aan den minister Von Goszler zijn levensgroot portret met het veel beteekenend onderschrift : *sic volo, sic jubeo* (zóó wil ik het, zóó gelast ik het.) M. a. w. bij de verdere ontwikkeling van het Hooger Onderwijs hebt gij te handelen volgens de grondregels, die ik daareven verkondigd heb, u steeds herinnerende dat gij mijn dienaar zijt en ik, Wilhelm, in alle geschilpunten mij-zelven de eindbeslissing voorbehoud. — De *Germania* vraagt, of de *Vossische* eenig bewijs heeft voor deze mededeeling.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking is tot 2e Luitenant bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij benoemd de heer F. Agterberg, Sergeant bij dat korps.

In de laatste dagen zijn alhier in omloop gebracht een valsch zilveren muntstuk van *vijf bolivares* en een *valsch souverein*. Een ieder wordt gewaarschuwd voorzichtig te zijn bij het ontvangen van Engelsche gouden en van Venezuelaansche zilveren muntstukken.

Bekendmaking.

Wegens reparatie van den weg zal, van af den 2n. Februari de zuidelijke helft van den *Roodenweg* aan de Overzijde alhier, van af het huis *Casa-blanca* tot ter hoogte van den *Nieuwenweg* naar het *Rifwater* voor het publiek verkeer zijn afgesloten ; zullende alsdan aan elk der beide uithoeken dier afsluiting gedurende den nacht eene brandende lantaarn geplaatst zijn.

Curaçao den 31n. Januari 1891.
De Procureur-Generaal,
SOL. C. HENRIQUEZ.

De Koloniale Ontvanger te Curaçao brengt in herinnering van een ieder, dat ten zijner kantore in geen geval meer dan Tien Gulden zilveren pasmunt wordt in betaling genomen, en zulks ingevolge de Wet van 26 November 1847 Staatsblad N°. 69, alhier afgekondigd 27 April 1854, P. B. N°. 12.

De Ned. Paketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den 10n. dezer naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden :

Tereza W. de Duschinsky, Antonio Gonzales, Anette Maniela, Martinez Martel, J. D. Pieters, David H. Salas, Antolina Zara.

Niet voor verzending vatbaar, de volgende drukwerken geadresseerd aan :

David Leon, Caracas, Maximiliano Morales, Maracaibo, Madre Superiora Candelaria y Hermanas de la Caridad, Maracaibo.

Het telegraafkantoor alhier heeft op den 4n. dezer bekend gemaakt, dat de directe telegrafische gemeenschap met Havana hersteld is.

NEDERLAND.

— De onlangs gevormde vereeniging van "vrienden van Rusland" heeft met eenparige stemmen besloten zich te ontbinden, daar de regeering geweigerd heeft haar rechtspersoonlijkheid toe te kennen, hetgeen de wet verbiedt ten aanzien van staatkundige vereenigingen, waartoe de hier bedoelde gerangschikt zou moeten worden. "Overwegende" aldus verklaart zij in haar besluit, "dat de vereeniging, wier doel was de vriendschappelijke en oeconomische betrekkingen tusschen Frankrijk en Rusland te ontwikkelen, van den aanvang met tegeningenomenheid door het Russische gezantschap te Parijs begroet is ; — overwegende dat de Fransche regeering, bij gemis van eene wet, waarbij de vrijheid van vergadering en vereeniging verzekerd wordt, haar de vereischte administratieve vergunning heeft geweigerd ; voorts overwegende dat het der groote beteekenis van de zaak, die zij wilde dienen, en den waardigheid harer leden niet paste, eensdeels lastige vrienden te zijn, zooal niet van Rusland, dan toch van zijn vertegenwoordiger, en anderdeels zich den toestand van geduld vereeniging te laten welgevallen, indien zij niets deed, en van onwettige vereeniging, zoodra zij handelend zou optreden;— zoo heeft zij besloten hare ontbinding uit te spreken en haar comité te belasten met de liquidatie."

BUITENLAND.

Duitschland.—De *Temps* meent te weten dat Keizer Wilhelm II zich volgender wijs over Bismarck heeft uitgelaten.

„De Hertog vermindert zijn roem en vergroot die van mijn beroemden en hoogvereerden Grootvader Wilhelm I. Hij bespoedigt het werk der rechtvaardigheid voor de nakomelingschap, die mettertijd het juiste deel zal kunnen aanwijzen, dat

---

riba di tira un cabuya pa hizá e desgraciado ariba.

—"¡ Larga mi droemi," Jurgensen dici roncando, "mi wesoe di lomba a kibrá ! ¡ Mi no por scapá !"

—"¡ Cogé e asesino !" un dje piscadónan koe tabata abao a gritá esnan dj'ariba.

—"Largéle na paz," Jurgensen dici poco poco, "manera mi a mata, mi mester moeri ! ¡ Dios ta hustoe !"

Temblando di tendé tal confesión inesperada, e simple piscadonan a halá atrás.

Jurgensen no tabata papiá mas. Dj'ayi él a bai na un desmayo benéfico i un ratoe después él tabata un cadaver.

Husticia a larga toema toer informacion, i dje investigación hudicial lo criminal di conducta di Jurgensen i lo interesado di carácter di Gilbert a bini na plena luz.

E goelet a hiba su pasegera felizmente St. Malo. Erika a toema su bibá cerca e damesnan di Santoe Corazón di Jesús, i dj'ayi él no sali, sino te ora e momento a jega pa él a bira esposa di captán Raoul Duval. E senjora ayi ta dichosa den su nuevo estado i coe íntima gratitud él ta deduci di su mes aventuranan, koe Dios ta vengador di crimen di más scondir i protector di desvalidonan.

mijn grootvader nam in de gebeurtenissen van het jaar 1870. Het doet mij innig leed— voegde hij er bij— want ik koester de oprechtste bewondering en de grootste vriendschap voor den hertog, maar"....De Keizer voleindigde zijn zin niet.

—De *Mémoires* van prins Bismarck, vorderen snel, zooals de berichten daarover luiden. Sinds April des vorigen jaars hield de ex-kanselier er zich mede bezig en is nu in bespreking met een drukker lithograaf te Hamburg, om eenige honderden handschriften te laten afdrukken, die naast den text der *Mémoires* hun plaats zullen vinden.

Uit een onderhoud met dr. Chrisandre, secretaris van den prins, blijkt, dat deze bepaald besloten heeft zijn *Memoires* buiten Duitschland uit te geven ; want hij is overtuigd, dat het gouvernement onmiddelijk het werk in beslag zou nemen.

— De bekende duitsche reiziger, de heer Otto Ehlers, die zich door zijn onderzoekingen in Afrika beroemd heeft gemaakt, geeft in de van katholieke sympathiën niet te beschuldigen *Kölnische Zeitung* een verslag van de missiën in Afrika. Hij verklaart, wat de duitsche predikanten wel weder als een donderslag in de ooren zal klinken, dat hij het geheel eens is met majoor Wissman op het stuk der missiën en acht eveneens de fransche katholieke missiën ver boven de engelsche protestantsche verheven. Wat de evangelische zending der duitsche protestanten betreft, daaromtrent wenscht hij zijn oordeel nog niet uit te spreken, maar de resultaten aftewachten.

Volgens het oordeel van dezen ooggetuige zouden de engelschen het geheel bij het verkeerde eind hebben, en slechts de belanglooze toewijding der katholieke missionarissen in staat zijn, de inboorlingen langzamerhand tot het hooger leven van het christendom op te voeren. Ook zou Centraal-Afrika nog in lang niet rijp zijn voor het ontvangen van het christendom en de europeesche beschaving.

De protestantsche reiziger spreekt in dit artikel een vurige lofrede uit op den arbeid en de belangloosheid der katholieke missionarissen, hetgeen zulk een diepen indruk op hem gemaakt heeft, dat hij het Gouvernement verzocht heeft in de duitsche bezittingen katholieke missiën op te richten.

— Uit Berlijn is bij het departement van Buitenlandsche Zaken te Weenen het voorstel ontvangen, de strafrechterlijke bescherming tegen nihilistische aanslagen en staatkundige moorden bij een internationale overeenkomst te regelen. Ten behoeve van deze aangelegenheid bevond de hongaarsche minister van Justitie, Szilagyi, zich gedurende eenige dagen te Weenen.

— De beroemde oudheidvorscher Heinrich Schliemann, die kort geleden te Berlijn een operatie aan het oor heeft ondergaan, is te Napels aan hersen-ontsteking, gepaard met een aandoening van de longen, overleden. Zijn geneesheeren hadden besloten tot trepaneeren over te gaan, toen zijn dood hun dit belette. Zijn begrafenis zou plaats hebben nadat zijn echtgenoote, die zich te Athene bevond, te Napels zou zijn aangekomen.

Schliemann had een zeer merkwaardigen, zelfs romantischen levensloop. Hij begon als winkelbediende in een meckklenburgsch landstadje, ging te Hamburg als scheepsjongen aan boord, strandde bij het eiland Tessel, werd als schipbreukeling naar Amsterdam gebracht, trad hier bij de firma F. C. Quien, als loopjongen in dienst, klom van lieverlede tot boekhouder op, ging als agent voor de firma B. K. Schröder naar St-Petersburg, vestigde daar een eigen groothandel, bracht daarmede gedurende den Krim-oorlog een vermogen bijeen, trok zich toen in 1863 uit den handel terug, en wijdde zich als rijk man aan zijn lievelingsstudie, de grieksche archeologie, waarvan de resultaten zijn beroemde uitgravingin te Troja waren, die hij op eigen kosten volbracht.

Engeland.— Te Londen is op 72jarigen leeftijd overleden de anglikaansche aartsbisschop van York, William Thomson, aalmoezenier van koningin Victoria. Hij is bekend door verschillende economische en philosophische werken, waarin hij de theorieën van Stuart Mill bestreed.

— Van vele zijden is aan Parnell den welmeenenden raad gegeven, om van de gelegenheid zijner Conferentie met O'Brien, in Frankrijk, gebruik te maken, ten einde zijn val nog zoo dragelijk mogelijk te doen zijn. Want men houdt het voorzeker, dat zijn rijk een einde heeft genomen. Een Engelsch staatkundige, de kanunnik O'Mahon, van Cork, een der meest invloedrijke geestelijken van Ierland, een die zijn land en volk het beste kent, schrijft hierover het volgende : " Met genoegen heeft men vernomen, dat de dolzinnigheid, die een groot deel van het Iersche volk aangegrepen had, op weg is, om te bedaren.... Geheel de hoop van Parnell rust nu op het gemeen. Handenvol gouds heeft hij uitgeworpen, om zich de steun en toejuichingen te bezorgen van de heffe des volks.

Ik twijfel er volstrekt niet aan: of over zes maanden is het met Parnell gedaan. De pachters, die onder de kiesgerechtigden in Ierland het grootst in aantal zijn, stemmen allen tegen hem. Zijn aanhang bestaat nu uit enkele eerzame geestdriftige burgers zonder oordeel noch verstand ; een troep kroegbezoekers en een bende, die geen andere dan de physieke kracht kent. Deze aanhang heeft geen enkelen grond voor een blijvend bestaan ; hopen wij dan ook, dat zij spoedig uiteen moge spatten........

Schotland. — In de schotsche spoorweg-crisis is nog weinig veranderd. Beide partijen zijn hardnekkig. Tallooze stoomschepen moeten te Glasgow blijven ankeren, daar steenkolen onverkrijgbaar zijn. De *Caledonian*-spoordirectie laat veel gewezen beambten gerechtelijk vervolgen, omdat zij wegliepen zonder voorafgaande opzegging. De staalsmelters en mijnwerkers in Schotland dreigen mede te staken. Sommige engelsche spoorweg-maatschappijen, o. a. de *Midland*, helpen de schotsche door haar personeel toe te zenden. Hier en daar gaan stemmen op voor staatsinmenging tot voorkoming van zoodanige crisissen tusschen patroons en arbeiders, waarbij het algemeen belang grootelijks geschaad wordt door belemmering van het verkeer en stijging van alle prijzen der consumtie.

Denemarken.— Ook in Denemarken begint de arbeiderswetgeving in gang te komen. Twee hoofden der parlementaire oppositie, Berg en Höny, hebben bij het *Folkething* een wetsvoorstel ingediend tot vorming eener kas voor ouden van dagen, waartoe de fondsen moeten gevonden worden uit de belastingen op bier, wijn en brandewijn, tot een bedrag van 13 millioen per jaar, zullende alsdan de uitkeeringen aldus geregeld worden :— Te beginnen op den leeftijd van 62 jaar, zullen, voorloopig aan 80,000 ongelukkigen, jaarlijks betaald worden : 300 kronen aan elk der te Kopenhagen wonende ouden, 240 aan die in provinciesteden en 200 aan die op het platteland, zonder dat tot dit fonds door de arbeiders zelven bij loonsafzondering wordt bijgedragen. De oppositie hoopt door deze nuttige aanwending der drankbelastingen tevens der Regeering de gelegenheid te benemen tot hooger opvoering van het militairisme.

Hongarije.— Te Praag is door de Jong-Czechen onder Skarda en gedelegeerden der Oud-Czechen onder Rieger opnieuw een vruchtelooze Conferentie gehouden om tot een vergelijk te komen voor een nieuw nationaal program; maar in stede van een *modus vivendi* met de Duitsche Bohemers, was het resultaat veeleer een vernieuwd voornemen tot afstooting der uitersten van rechts en links, waarmede bij de hervatting der Landdag-zittingen van Januari een proef zal genomen worden, in spijt van den minister Taaffe, die, sterk door den steun des Keizers, alle verstandhouding met de partij van Gregor weigert,

Turkije. — Het geschil tusschen de Porte en den Phanar, d. i.: tusschen de turksche Regeering en het grieksche Patriarchaat in Turkije duurt voort, daar de Regeering vasthoudt aan het *tezkeré* van 13/15 Nov., dat door Djevdat-pasja en Ali Chahbaz-effendi als voortreffelijk geroemd wordt, terwijl de grieksche geestelijkheid, met name de metropolitaan van Heraclea, zich misleid acht, daar de beloofde amnestie voor bisschop Anchikian nog steeds uitblijft.

— Sultan Abdul-Hamid heeft onlangs een bijzondere audiëntie verleend aan Mgr. Altmayer, aartsbisschop van Bagdad en apostolisch afgevaardigde voor geheel Mesopotamië. Mgr. Altmayer, die een in Elzas geboren Franschman is en tot de orde der Predikheeren behoort, oefent reeds sedert vele jaren in dat gedeelte van Aziatisch Turkijë zijn ambt uit en heeft er zich een groote populariteit weten te verwerven.

Volgens gebruik werd de prelaat door een drogman der Fransche ambassade naar het paleis vergezeld. Bovendien had de bisschop groot-vicaris, den Eerw. Pater Bernard medegenomen. Alle drie werden Sultan voorgesteld door Munir-Pacha, eersten dogman ten paleize, die er altijd de gezantschappen introduceert. Abdul-Hamid verklaarde aan Mgr. Altmayer, dat het hem hoogst aangenaam was een zoo verdienstelijk Fransch en Katholiek prelaat bij zich te ontvangen. Hij kende al het goede, door de Katholieke Missionarissen in zijn rijk uitgewerkt en waardeerde hun wijs en voorzichtig gedrag. Verder noodigde de Sultan den prelaat uit bij Z. H. Leo XIII de overbrenger te willen wezen van zijne [Sultans] vriendschappelijke gevoelens. Ten slotte voegde hij erbij, dat Kiamil-Pacha den Katholieken prelaat een vizirieel schrijven zou ter hand stellen, tot warme aanbeveling bij de gouverneurs der provincies, die deze zou doortrekken en bij den gouverneur van Bagdad in het bijzonder. Bij het afscheid drukte de Sultan zijnen bezoekers de hand, hetgeen geldt voor een blijk van buitengewone welwillendheid van de zijde van den Padischah.

V. S. v. N-Amerika.— In den strijd tusschen Engeland en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika omtrent de robbenvisscherij in de Behring-straat beginnen zich thans ook particulieren te mengen, die een consortium gevormd hebben om het geheele gebied Alaska, 'twelk de Vereenigde Staten in 1867 voor 7 millioen dollars van Rusland kochten, op hun beurt weder van de Vereenigde Staten te koopen voor £ 2,600,000. Indien echter Engeland niet het uitsluitend vischrecht der Vereenigde Staten erkent, zal het ook dat der nieuwe bezitters niet erkennen ; maar 't is mogelijk dat toch een schikking met particulieren gemakkelijker te verkrijgen is dan met een gouvernement, dat eenmaal categorisch geweigerd heeft.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 30 di Enero.

Paris. — Cardenal Lavigerie ta nombrá patriarca di Iglesia, puesto di mas importante después di Papa Católiconan a keda altamente satisfecho coe e nombramientoe ayí.

Noticianan di Chili ta bisa koe revolucionarionan a bombardeá Quilloy ; president Balmaseda a ofrecé di renuncia. Di resulta di un batalja, insurrectonan a ocupa masjá stad.

Comité di Relacionnan Exterior a rechazá e tratado di paz coe Dahomey.

Francesnan a sofocá un revolucion na Senegal : algún dje gefenan rebelde a someté nan i algún otro a hui bai den desierto.

NewYork. — Un explosión den un mina cerca Pitsburg a mata 110 minero.

Jamaica. — Príncipe Jorge di Wales a habri e exposición internacional, dia 28.

Habana.— Bien pronto príncipe Jorge di Wales ta sperá aki.

1 Febrero

Paris.—Escuadra francés koe actualmente ta na Nueva Zelandia, a haja orden di bai Chili.

Noticianan ricibi di Panamá ta bisa koe accionnan di Canal a subi 1.50 franc.

Dr. Koch lo habri un establecimiento na luna di Marzo pa cura enfermedad tuberculosa.

Londres.— Un proposición haci na favor dje nengadónan di trabao, a sali rechazá den Parlamento pa 178 voto contra 143.

Madrid. — Noticianan bini di Tanger, ta sigurá koe autoridadnan a pagá gobierno spanjó e suma combini pa danjo i perhuicio dje barcoe koe tabata cohé riba costanan di Riff.

Den un reunión política na stad Rodrigo cuater persona a keda morto.

2 Febrero

Paris. — Príncipe Boudewijn di Bélgica a moeri di pulmonía. Rumornan koe tabata circulá koe ta mata él a mata su curpa, ta falso.

Londres. — Dificultadnan entre Inglaterra i Italia tocanti Kapala a renová. Ministro Crispi a declará koe él no ta satisfecho di política inglés, pasobra según él, italianonan mester a ocupá Kapala inmediatamente. Inglaterra no kier consenti e ocupación ayí.

Berlin. — Courantnan alemán ta atacá gobierno francés i Cardenal Lavigerie, den suposición koe e cardinal tin idea di ta sucesor di Leon XIII. E ataquenan ayi a produci grandi indignación den Francia, i nan a manda masjá hopi testimonio di simpatía pa e cardenal.

Madrid. — Noticianan di Africa ta bisa coe moronan a bolbe atacá Melilla. Nan a mata uu Spanjó.

NewYork. — Telegramanan di Chili ta participa koe general Iglesias, gefe di revolución, ta nombrá presidente di República. Presidente Balmaseda a retira pa no perdé tempoe sostené un causa, ya koe no tin orden den tera. Revolucionarionan a toema posesión di hopi stad.

3 Febrero

Paris, 31 Enero.—Telegramanan di Portugal ta anuncia koe tabatin un reunión tumultuosa na Oporto den regimientonan di linea. E stad ayi ta declará na estado di sitio. Na un encuentro koe tabatin, 10 militar a moeri i 40 a sali herida. Di insurrectonan tabatin 50 morto i 100 herido.

Tin noticia koe e insurrectonan koe a cai prisionero, lo ta fusilá.

E republicano spanjó Zorrilla a presta su apoyo na republicanonan di Oporto.

Na Spanja nan ta toemando medida pa conservación di orden.

Habana, 31 Enero. — Eleccionnan a motivá masjá reunión tumultuosa ; policía i forza arma mester a intervini. Nan ta ignorá te ainda resultado di eleccionnan.

3 Feb. anochi

Paris, 1 Feb. — Ceremonianan di entierro di príncipe Boudewijn a ser celebrá na Bruselas. Hinter e stad tabata adorná na pretoe : nan a derá e cadaver na Lacken.

Londres, 1 Feb.— Gefe diGabineta a participá Parlamento, koe Inglaterra no tin del todo intención di concedé Profesor Koch un crédito. Emir di Afghanistan a moeri.

Roma, 1 Feb. — Gobierno a sali derrotá den Cámara, i ministerio a presentá su demisión.

Lisboa, 2 Feb. E revolución na favor di república a fracasá. Tabatin numeroso arresto, i toer medida posible pa mantené orden ta toemá.

Madrid, 2 Feb. — Ayera eleccionnan a toema lugar. Na diferente stad tabatin reunión di pertubadornan di orden, pero tropanan a restablecé situación.

Gobierno a triunfá. Mayoria di representantenan elihí ta pertenecé na partido ministerial.

Republicanonan a obtene mayoria na Valencia, Tarragona, Sevilla i ainda otro 4 stad más.

4 Feb.

Paris. — Tabatin batalja sangrienta na interior di Chili ; revolucionarionan ta menaza di bombardeá toer porta di lamar, si nan exigencianan no ser yená.

E pintor Meissonnier a moeri.

Diferente diputadonan a declará nan ofendi riba un discurso koe Crispi a hací den Parlamento italiano na ocasión di debate riba belasting di alcohol.

Crispi a doena di conocé koe él ta toema su demisión.

Courantnan ta contento coe caída di Crispi.

Guarnición spanjó a bolbé ser atacá na Islanan Carolina pa jioenan di tera. Spanjonan a perde 90 hombér.

Bradlaugh (e miembro di Parlamento koe no a prestá huramentoe) a moeri.

Madrid.— E Cámara nobo lo ta componé di 314 conservador, 61 liberal, 45 republicano, 7 carlista, 1 socialista.

Toer gefe di oposición a bolbe sali elihí.

Antayera anochi.

Paris. — Cardenal Lavigerie ta recomenda adhesión na república i formación di un partido católico.

Dia 3 pasá nan a kap cabez di Eyraud, e asesino di Gouffé.

Rei Humbert a encarga Durindini pa forma un ministerio nobo. Sin embargo él no a logra di forméle ainda.

Papa lo manda e Rosa di Oro pa emperatriz Elizabeth di Austria.

Madrid. — Ruiz Zorilla ta nenga di ocupa puesto den Parlamento, te ora nan concede amnestia na su partidarionan.

New-York. — Windom, ministro di Hacienda, a moeri repentinamente. Su morto ta favorable pa trahamentoe liber di placa di plata, pasobra e ministro ayi a oponéle semper contra dj'esai.

Nobo di Chili ta bisa koe algun barcoe di guerra di Gobierno a coge un dje nan di revolucionarionan. Nan ta kere koe Balmaseda tin probalidad awor di vencé revolucionarionan.

VERSCHEIDENHEDEN.

In China wordt de reiziger, die een pas verlangt, genoodzaakt de palm van zijn hand te laten bestrijken met een dun laagje olieverf; hij moet dan die geverfde hand op een dun, vochtig papier leggen, waarna de lijnen der hand op het papier staan afgedrukt. Deze strook wordt aan de pas gehecht. Het is om te voorkomen dat de pas gebruikt wordt door een ander dan die ze van de autoriteiten heeft ontvangen, daar er geen twee handen op de wereld zijn, waarvan de lijnen precies op elkaar gelijken.

Dit is niet alleen met de hand het geval, doch ook met den duim alleen; zelfs zijn de twee duimen van een en denzelfden persoon niet gelijk.

De Europeesche politie heeft albumportretten van misdadigers; de Chineesche politie houdt er albums op na, waarin de afdruksels staan van den rechteren den linkerduim der misdadigers, op dezelfde wijze verkregen als de lijnen der hand op de strook eener pas. De afdruksels dier duimen zijn nauwkeurig genummerd en aangeteekend. Een misdadiger moge er jong en vlug, of oud en kreupel uitzien, hij moge zijn baard wegscheren of een pruik gaan dragen, de afdruksels zijner duimen zijn onveranderlijk en niet te verhelen.

Publieke verkooping.

Op Donderdag den 26 dezer, des middags te 12 uur, zal in het openbaar, ten *sterfhuize* van Mev. Wed. I. A. Scheidelaar, geb. Kleindorp, verkocht worden:

Het huis en erf N°. 66 B, gelegen op den Berg-Overzijde — staande ten haren naam.

De bewijzen van eigendom en veilcondition, zullen ter inzage liggen van gegadigden, gedurende 8 dagen vóór den verkoop, ten kantore van den Notaris J. H. Schotborgh, terwijl het effect van nu af, te bezichtigen is.

Te gelijkertijd zullen aldaar eenige goed onderhouden meubels verkocht worden.

Curaçao, 6 Februari 1891.

J. H. M. ELLIS,
Testam: Executeur.

Voor de vele bewijzen van innige deelneming bij het ontvangen van het doodbericht van onzen geliefden zoon **Henri**, den 31 December a. p. te Utrecht overleden, betuigen wij, zijne diepbedroefde ouders onzen hartgrondigen dank.

Curaçao 30 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS
en Echtgenoote.

DI BEENDE

SERKA

I. S. SCHEIDELAAR.

Calle Ancha, Otrabanda.

Un grandi surtido di flor di color, blankoe i pretoe, sinta di seda, flanel hoelandes, Eau de Cologen di toer soorto, habon di coco, di amandel i di Eau de Cologne, azeta di olor, thee pretoe, likeur i elixir di Cooymans, sigá hoelandes, papel di schirbi i envelop, balon di lampi i mecha, loodwit den azeta i otro articulo di verf, *midi* i pesa, cuchoe di mesa, cuchara i forki, i diferente koos di haci present.

Curaçao, 24 di Januari 1891.

Te Koop

BIJ

RENÉ HELLMUND,

Versche zoetemelksche, Friesche en Edammer kazen, Hollandsche beschuitjes, hammen, gerookt vleeschgember in potjes, stoomzalm, kalfs, gehakt, pâté de foiegras, doperwtjes, worteltjes, tuinboontjes, asperges, schorseneeren, gemengd zuur, mosterd zuur, komkommers, olijven, charlotjes, St. Jans uitjes, augurkjes, diverse soorten sigaren, Veeren kussens, beddetijk, gekleurde doeken, gedrukte katoenen stoffen, drills, glas en aardewerk, enz,, enz.

Alles à Contant.

FABRIEK

VAN

MINERAALWATER

EN

Limonade Gazeuse

VAN

Jones & Borchert.

Botica Alemana.

Willemstads Apotheek.

Wij hebben de eer aan het publiek aan te bieden:

onze uitstekende Mineraalwateren SODA, SELTZER, APOLLINARIS, etc. etc. etc. als ook:

uitmuntende LIMONADE GAZEUSE verkrijgbaar pr. enkele flesch alsook pr. dozijn tegen matige prijzen.

Van bijzondere voordeel voor families zijn onze laatst ontvangene SYPHONS welke altijd, zooals alle andere IJS, KOUD te verkrijgen zijn.

Onze laatst ontvangene, met alle verbeteringen en jongste uitvindingen voorziene toestel en machinen stellen ons in staat voordeelig te kunnen concurreeren met alle andere fabrieken, zoowel Binnen- als Buitenlandsche.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1891.	Caraca.s		Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	24	Feb.	4	Feb.	14	Feb.	25	Maart	7	Maart	18
Komt aan te CURAÇAO	„	30	„	11	„	20	Maart	3	„	14	„	24
Vertrekt van „	„	31	„	12	„	21	„	4	„	16	„	25
Komt aan te PTO. CABELLO	Feb.	1	„	13	„	22	„	5	„	17	„	26
Vertrekt van „	„	2	„	13	„	23	„	5	„	17	„	26
Komt aan te LA GUAYRA..	„	3	„	14	„	24	„	6	„	18	„	27
Vertrekt van „ ..	„	7	„	17	„	27	„	11	„	20	„	31
Komt aan te PTO. CABELLO	„	8	„	18	„	28	„	12	„	21	April	1
Vertrekt van „	„	9	„	18	„	28	„	12	„	21	„	1
Komt aan te CURAÇAO	„	10	„	19	Mrt.	1	„	13	„	22	„	2
Vertrekt van „	„	11	„	20	„	3	„	14	„	24	„	3
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	12	„	20	„	4	„	15	„	25	„	4
Komt aan te NEW-YORK..	„	18	„	28	„	10	„	21	April	2	„	10

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	31	Feb.	12	Feb.	21	Mrt.	4	Mrt.	16	Maart	25
Komt aan te MARACAIBO....	Feb.	1		13		22		5		17		26
Vertrekt van "		9		17		28		11		21	April	1
Komt aan te CURAÇAO......		10		18	Mrt.	1		12		22		

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	31	Feb.	21	Feb.	21	Mrt.	4	Jan.	16	Maart	25
Komt aan te CORO..........	Feb.	1		13		22		5		17		26
Vertrekt van „		8		18		28		12		21	April	1
Komt aan te CURAÇAO......		9		19	Mrt.	1		13		22		2

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao